

Medical Frameworks and Ethical Living in Ancient Tamil Literature: A Historical and Scientific Study

Dr. A. Atheeswari*,

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523>, Email: sumasumathi930@gmail.com

Dr. R. Muthukumar MD**,

Physician, Coimbatore.

*Corresponding Author Email: sumasumathi930@gmail.com

ABSTRACT

In the life of ancient Tamils, medicine was not merely a tool for curing diseases but existed as a way of life in harmony with nature. Siddha medicine, considered one of the oldest medical systems in the world, finds its foundational roots within Tamil literature. This research paper provides a comprehensive analysis of medical data embedded across a timeline ranging from the Tolkappiyam and Sangam literature to the Pathinen Keezhkanakku (Eighteen Lesser Texts) and Chola-era inscriptions.

Specifically, the anatomical knowledge of ancient Tamils, battlefield surgical procedures, diagnostic techniques, and pharmacological classifications are analyzed from a scientific perspective. The paper presents detailed discussions on how the principle of 'Food as Medicine' and psychiatric treatment methods are recorded in literature. Through historical evidence such as the Thirumukkudal inscription, the hospital management systems and medical education methods of that era are investigated. Finally, the study concludes by highlighting how the medical wisdom of ancient Tamils aligns with modern medical discoveries and emphasizes its relevance for the future.

Key words: Siddha Medicine, Sangam Literature, Tolkappiyam, Thirumukkudal Inscription, Surgery, Herbalism/Pharmacology, Anatomy, Medical Ethics, Ancient Tamil Science, Diagnostic Methods.

ARTICLE INFO

Article history:

Received

December 24, 2025

Revised

December 24, 2025

Accepted

December 26, 2025

Published

December 29, 2025

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் மருத்துவக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் வாழ்வியல்

அறங்கள்: ஒரு வரலாற்று மற்றும் அறிவியல் ஆய்வு

* முனைவர் அ.ஆத்தீஸ்வரி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை., மதுரைக் கல்லூரி

(தன்னாட்சி), மதுரை-11

** டாக்டர் ஆர். முத்துக்குமார் எம்.டி., மருத்துவர், கோவை.

ஆய்வுச்சுருக்கம் :

பழந்தமிழர் வாழ்வியலில் மருத்துவம் என்பது வெறும் நோய் தீர்க்கும் கருவியாக அமையாமல், இயற்கையோடு இயைந்த ஒரு வாழ்வியல் நெறியாகவே திகழ்ந்தது. உலக அளவில் தொன்மையான மருத்துவ முறைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் சித்த மருத்துவம், தமிழர்களின் இலக்கியங்களிலேயே தனது வேர்களைக் கொண்டுள்ளது. இவ் ஆய்வேடு, தொல்காப்பியம் தொடங்கி, சங்க இலக்கியங்கள், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மற்றும் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள் வரை பொதிந்துள்ள மருத்துவத் தரவுகளை விரிவாக ஆய்வு செய்கிறது. குறிப்பாக, பழந்தமிழரின் உடற்கூறியல் அறிவு, போர்க்கள அறுவை சிகிச்சை முறைகள், நோயறிதல் நுட்பங்கள் மற்றும் மருந்தியல் வகைப்பாடுகள் ஆகியவை

அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. 'உணவே மருந்து' என்ற கோட்பாடு மற்றும் மனநல மருத்துவ முறைகள் எவ்வாறு இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ளன என்பது குறித்து விரிவான விவாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. திருமுகூடல் கல்வெட்டு போன்ற வரலாற்றுச் சான்றுகள் வழியாக, அன்றைய மருத்துவமனை மேலாண்மை மற்றும் மருத்துவக் கல்வி முறைகள் ஆராயப்படுகின்றன. முடிவாக, பழந்தமிழரின் மருத்துவ அறிவுத்திறன் தற்கால நவீன மருத்துவக் கண்டுபிடிப்புகளுடன் எவ்வாறு ஒத்துப் போகிறது என்பதும், அதன் எதிர்காலத் தேவை குறித்தும் இவ் ஆய்வு முடிவுகளை வழங்குகிறது.

திறவுச்சொற்கள்

சித்த மருத்துவம், சங்க இலக்கியம், தொல்காப்பியம், திருமுகூடல் கல்வெட்டு, அறுவை சிகிச்சை, மூலிகையியல், உடற்கூறியல், மருத்துவ அறம், பழந்தமிழர் அறிவியல், நோயறிதல் முறைகள்.

பழந்தமிழர் மருத்துவ மரபின் வரலாற்றுப் பின்னணி

தமிழர் நாகரிகம் என்பது கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த குடியின் வாழ்வியல் அடையாளமாகும்.¹ இந்த நீண்ட வரலாற்றில், தமிழர்கள் தங்களின் உயிர் காக்கும் கலையாக மருத்துவத்தை வளர்த்தெடுத்தனர். பழந்தமிழர் வாழ்ந்த இயற்கைச் சூழல், அதாவது காடுகளும் மலைகளும் நிறைந்த நிலப்பரப்பு, அவர்களுக்குத் தாவரங்கள் மற்றும் மூலிகைகள் குறித்த ஆழ்ந்த அறிவை வழங்கியது.¹ இயற்கையின் வழியிலேயே விளையக்கூடிய தாவரங்கள், பழங்கள், காய்கள் மற்றும் வேர்கள் ஆகியவற்றின் மருத்துவக் குணங்களை அவர்கள் கண்டறிந்தனர். இதுவே தமிழ் மருத்துவத்தின் தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.¹

பண்டைய தமிழகத்தில் மருத்துவக் கலை என்பது சித்தர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. சித்தர்கள் எனப்படுவோர் இயற்கையின் ரகசியங்களை உணர்ந்தும், அட்டமா சித்திகளைப் பெற்றும், மனித குலத்தின் பிணி போக்க மருந்துகளைக் கண்டறிந்த அறிஞர்கள் ஆவர்.³ இவர்களில் பதினெண் சித்தர்கள் முதன்மையானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். குறிப்பாகப் பொதிகை மலையில் வாழ்ந்த அகத்திய முனிவர், சித்த மருத்துவ முறையின் முன்னோடியாக இலக்கியங்களில் போற்றப்படுகிறார்.³ இந்த மருத்துவ முறை கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தென்னிந்தியாவில் வேரூன்றி இருந்ததாகக் வரலாற்று ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.⁴

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வெறும் கற்பனைப் படைப்புகள் அல்ல; அவை அக்கால மக்களின் அறிவியல் சிந்தனைகளைப் பதிவு செய்த வரலாற்று ஆவணங்கள் ஆகும்.⁵ சங்க இலக்கியங்கள் முதல் இடைக்காலக் கல்வெட்டுகள் வரை மருத்துவம் சார்ந்த செய்திகள் எண்ணற்ற முறையில் பொதிந்துள்ளன. இது தமிழர்கள் ஒரு செம்மையான மருத்துவக் கட்டமைப்பைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது.³

உடற்கூறியல் மற்றும் உடலியங்கியல் கோட்பாடுகள்

தமிழர்களின் மருத்துவ அறிவு என்பது வெறும் மருந்துகளை மட்டும் சார்ந்திருக்கவில்லை. அவர்கள் மனித உடலின் அமைப்பு மற்றும் அதன் இயக்கங்கள் குறித்த துல்லியமான அறிவைப் பெற்றிருந்தனர்.

ஐம்பூதக் கொள்கையும் உடலமைப்பும்

தொல்காப்பியம், உலகின் தோற்றம் மற்றும் உயிரினங்களின் இயல்பை ஐம்பூதக் கொள்கையின் அடிப்படையில் விளக்குகிறது.³ நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்தும் கலந்த மயக்கமே இவ்வுலகம் என்பது தொல்காப்பியரின் துணிபு. இந்த ஐம்பூதங்கள் மனித உடலிலும் சரிவிகிதத்தில் அமைந்துள்ளன என்பது சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படைத் தத்துவமாகும்.³ உடலில் இந்த ஐம்பூதங்களின் சமநிலை மாறும்போது நோய் உண்டாகிறது என்ற புரிதல் அன்றே நிலவியது.

கருவியல் மற்றும் வளர்ச்சி நிலைகள்

தொல்காப்பியர் உயிரின் வளர்ச்சியை மிக நுட்பமாக விவரிக்கிறார். உடல் மூலமே உயிர் உணரப்படுகிறது என்பதையும், கருவில் குழந்தை உருவாவதற்கான நிலைகளையும் அவர் சுட்டுகிறார்.³ கருவுற்ற முட்டையிலிருந்து இதயம் துடிக்கத் தொடங்கும் ஒரு பிண்டமாக மாறும் வரையிலான நிலைகளைத் தொல்காப்பியம் விளக்குவது, அக்கால தமிழர்களின் கருவியல் (Embryology) அறிவுக்குச் சான்றாகும்.³

நரம்பு மண்டலம் மற்றும் மூச்சு இயக்கம்

'சித்த மருத்துவத்தின் தந்தை' என அழைக்கப்படும் திருமூலர், தனது திருமந்திரத்தில் மனித உடலின் நரம்பு மண்டலம் மற்றும் மூச்சுக் காற்றின் இயக்கம் குறித்துப் புரட்சிகரமான கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார்.³ மனித உடலில் 7200 நரம்பு மையங்கள் (Nerve centers) மற்றும் 96 தத்துவங்கள் (Body features) இருப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³ மூச்சுக் காற்றின் கட்டுப்பாட்டிலேயே நரம்பு மண்டலம் இயங்குகிறது என்பதையும், முறையான சுவாசப் பயிற்சி (பிராணாயாமம்) மூலம் உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பேணலாம் என்பதையும் அவர் விளக்கியுள்ளார்.³

உடல் உறுப்பு/செயல்பாடு	இலக்கிய விளக்கம்	மருத்துவத் தொடர்பு
பேச்சு உறுப்புகள்	தலை, மார்பு, தொண்டை ஆகியவற்றிலிருந்து காற்று வெளியேறிப் பல், இதழ், நாக்கு, மூக்கு வழியாக ஒலித்தல்	உடலியங்கியல் (Physiology of Speech) ³
நரம்பு மண்டலம்	7200 நரம்பு மையங்கள் மற்றும் மூச்சுக் காற்றின் கட்டுப்பாடு	நரம்பியல் (Neurology) ³

உடல் உறுப்பு/செயல்பாடு	இலக்கிய விளக்கம்	மருத்துவத் தொடர்பு
கரு வளர்ச்சி	கருவுற்ற முட்டையிலிருந்து இதயத் துடிப்பு வரை	கருவியல் (Embryology) 3
ஐம்பூதங்கள்	நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்	அடிப்படை மூலக்கூறுகள் ³

அட்டவணை 1: பழந்தமிழர் இலக்கியங்களில் உடற்கூறியல் பதிவுகள்

சங்க இலக்கியங்களில் போர்க்கள மருத்துவமும் அறுவை சிகிச்சையும்

சங்க காலம் என்பது வீரமும் போரும் நிறைந்த காலமாகும். இதனால், போர்க்களத்தில் காயமடையும் வீரர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டிய தேவை அதிகமாக இருந்தது. இது அறுவை சிகிச்சை மற்றும் காயம் மேலாண்மை (Wound management) ஆகிய துறைகளில் தமிழர்களை நிபுணர்களாக்கியது.

விழுப்புண் சிகிச்சையும் மரப்பட்டை மருந்தும்

போர்க்களத்தில் வீரர்கள் பெரும் காயங்களுக்கு ஆளானபோது, காயங்களை ஆற்ற மரப்பட்டைகள், வேர்கள் மற்றும் இலைகளைக் கொண்டு மருந்துகளைத் தயாரித்தனர்.¹ புறநானூறு 180-வது பாடல், போரில் ஏற்பட்ட ஆழமான புண்களை ஆற்றும் முறையை விவரிக்கிறது. அப்புண்கள் ஆறிய பின் ஏற்படும் வடுக்கள், மருந்துக்காகப் பட்டை சீவப்பட்ட மரத்தின் வடுக்களைப் போலவே இருந்ததாகப் புலவர் குறிப்பிடுகிறார்.¹

“மருந்து கொள் மரத்தின் வாள் வடு மயங்கி,

வடு இன்று வடிந்த யாக்கையன்” (புறநானூறு 180) 1

இதன் மூலம், மருந்துகளைப் பெறுவதற்காக மரங்களைப் பாதிக்கும் அறமற்ற முறைகளைத் தவிர்த்து, தேவையான அளவு மட்டும் பட்டைகளைச் சேகரிக்கும் சூழலியல் அறத்தையும் அவர்கள் கடைப்பிடித்ததை உணர முடிகிறது.⁸

பஞ்சு மருத்துவம் (Cotton in Wound Care)

காயங்களில் மருந்து வைத்துக் கட்டுவதற்குப் பஞ்சு பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதற்கான தெளிவான பதிவுகள் புறநானூற்றில் உள்ளன.¹ போர்க்களத்தில் காயமடைந்த வீரர்கள், தங்கள் புண்களில் கட்டப்பட்ட பஞ்சைக் கூடக் களையாமல் மீண்டும் போருக்காகக் காத்திருந்தனர் என்ற செய்தி அவர்களின் வீரத்தையும், அன்றைய காயம் பராமரிப்பு முறையையும் காட்டுகிறது.¹

அறுவை சிகிச்சையும் மருத்துவ நெய்யும்

பிற்கால இலக்கியங்களான சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலை ஆகியவற்றிலும் அறுவை சிகிச்சை மற்றும் மூலிகைகள் குறித்த செய்திகள் உள்ளன.¹¹ சீவக சிந்தாமணி, அறுவை சிகிச்சைக்குப் பின் புண்களை ஆற்றப் பயன்படுத்தப்பட்ட 'நெய்' (Ghee-based medicine) குறித்துக் குறிப்பிடுகிறது.³ இது காயங்கள் விரைவாக ஆறவும், தொற்று ஏற்படாமல் தடுக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. கம்பராமாயணம், அறுவை சிகிச்சையின்போது உடல் உறுப்புகளை நீக்குவது மற்றும் காந்தங்களை (Magnets) அறுவை சிகிச்சையில் பயன்படுத்துவது குறித்த நுட்பங்களைக் குறிப்பிடுகிறது.³

நோயறிதல் மற்றும் மருத்துவத்தின் நான்கு கூறுகள்

திருவள்ளுவர் 'மருந்து' என்னும் அதிகாரத்தில் மருத்துவத்தின் முழுமையான இலக்கணத்தை வகுத்துள்ளார். இது உலகளாவிய மருத்துவக் கோட்பாடுகளுக்கு இணையானது.

நோயறிதல் நுட்பங்கள் (Diagnostics)

வள்ளுவர் நோயை எப்படிக் கண்டறிய வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு அறிவியல் முறையை முன்வைக்கிறார்.

“நோய்நாடி நோய்முதல்நாடி அதுதணிக்கும்

வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” (குறள் 948) 1

இங்கு 'நோய்நாடி' என்பது நோயின் தன்மையை (Symptoms) அறிதலையும், 'நோய்முதல்நாடி' என்பது நோய்க்கான அடிப்படைக் காரணத்தை (Root cause/Etiology) அறிதலையும் குறிக்கும்.¹² மேலும், அந்த நோயைத் தீர்க்கும் வழியைத் தீர்மானித்து, நோயாளியின் உடலுக்குப் பொருந்தும்படி (Suitability) சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறுகிறார்.¹²

மருத்துவத்தின் நான்கு கால்கள் (Four Pillars of Treatment)

சித்த மருத்துவக் கொள்கைப்படி, மருத்துவம் என்பது நான்கு முக்கியக் கூறுகளைக் கொண்டது:

1. நோயாளி (Patient)
2. மருத்துவர் (Physician)
3. மருந்து (Medicine)
4. மருந்தாளர்/செவிலியர் (Assistant).¹²

இந்த நான்கு கூறுகளும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படும்போதுதான் முழுமையான குணம் கிடைக்கும் என்று திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார். மருத்துவர் என்பவர் நோயாளியின் உடலைப் பற்றி மட்டுமன்றி, காலச்சூழல் (Season) மற்றும் நோயாளியின் செரிமானத் திறன் ஆகியவற்றை அறிந்திருக்க வேண்டும்.¹²

உணவு மற்றும் வாழ்க்கை முறை மேலாண்மை

'உணவே மருந்து' என்பது தமிழர்களின் மருத்துவத் தத்துவத்தின் உயிர்நாடியாகும். சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் நீதி நூல்கள் உணவின் அளவையும் தரத்தையும் பேணுவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன.

செரிமானம் மற்றும் அளவறிந்து உண்ணல்

முன்பு உண்ட உணவு செரித்ததை நன்கு அறிந்து, அதன் பிறகு தகுந்த அளவு உண்பவருக்கு மருந்து என்பதே தேவையில்லை என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு.¹² பசித்தீயின் அளவு தெரியாமல் அதிகமாக உண்பவனிடத்தில் நோய்கள் தங்கும் என்று அவர் எச்சரிக்கிறார்.¹⁵

ஆசாரக்கோவை காட்டும் வாழ்வியல் நெறிகள்

ஆசாரக்கோவை போன்ற நூல்கள், உண்ணும் முறை குறித்து விரிவான நெறிகளை வகுத்துள்ளன. நின்றனுகொண்டோ, திறந்த வெளியிலோ, கட்டிலில் அமர்ந்தபடியோ உண்ணக் கூடாது என்று அது அறிவுறுத்துகிறது.⁸ நாவைக் கட்டுப்படுத்தி, அளவோடு உண்பவருக்கு நோய்கள் அண்டாது என்று சிறுபஞ்சமூலம் குறிப்பிடுகிறது.⁸

நோய்த் தடுப்பு முறைகள் (Preventive Medicine)

தமிழர்கள் நோயைத் தீர்ப்பதை விட, நோய் வராமல் தடுப்பதற்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தனர். இயற்கை மருத்துவம் (Naturopathy), இசை மருத்துவம் (Music therapy) மற்றும் முறையான உணவுப் பழக்கம் ஆகியவை இதன் முக்கிய அங்கங்களாகும்.²

மருந்தியல் மற்றும் மூலிகைகளின் வகைப்பாடுகள்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் மருந்துகள் அவற்றின் தோற்றம் மற்றும் தன்மையின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முப்பால் மருந்துகள்

சித்த மருத்துவத்தின்படி மருந்துகள் மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன:

1. **மூல வர்க்கம் (Moola Vargam):** செடி, கொடி, வேர் போன்ற தாவரங்களிலிருந்து பெறப்படுபவை.
2. **தாது வர்க்கம் (Thaathu Vargam):** உலோகம் மற்றும் கனிமப் பொருட்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படுபவை (எ.கா. தங்கம், பாதரசம்).
3. **சீவ வர்க்கம் (Jeeva Vargam):** விலங்குகளின் பாகங்களிலிருந்து பெறப்படுபவை (எ.கா. தேன், பால், நெய்).⁶

மருத்துவப் பெயர்களால் அமைந்த நூல்கள்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் மூன்று நூல்கள் மருத்துவப் பொருட்களின் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன. இது இலக்கியத்திற்கும் மருத்துவத்திற்கும் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பைக் காட்டுகிறது.¹⁶

1. **திரிகடுகம்:** சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்றின் கலவை உடல் நோயைத் தீர்ப்பது போல, இந்நூல் அறியாமையைப் போக்குகிறது.
2. **சிறுபஞ்சமூலம்:** கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய ஐந்து வேர்களின் கலவை போன்றது.¹⁸
3. **ஏலாதி:** ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாவற்பூ, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய ஆறு பொருட்களின் சூர்ணம் போன்றது.¹⁶

நூல் பெயர்	மருத்துவப் பொருட்கள்	பலன்
திரிகடுகம்	சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி	பித்தத்தைக் குறைத்துச் செரிமானத்தைத் தூண்டும்
சிறுபஞ்சமூலம்	கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி	உடல் வலிமை மற்றும் சிறுநீரக நலன்
ஏலாதி	ஏலம், இலவங்கம், சிறுநாவற்பூ, மிளகு, திப்பிலி, சுக்கு	பொலிவு, தெம்பு மற்றும் குரல் வளம் ¹⁶

அட்டவணை 2: மருத்துவப் பெயர்களாலான இலக்கிய நூல்கள்

மருத்துவமனை மேலாண்மை மற்றும் சமூகக் கட்டமைப்பு

தமிழகத்தில் மருத்துவமனைகள் (ஆதாரசாலைகள்) முறையாக இயங்கியதற்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் சோழர் காலத்தில் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்றன.

வீரசோழ ஆதாரசாலை (திருமுக்கூடல் கல்வெட்டு)

கி.பி. 1067-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த வீரராஜேந்திர சோழனின் திருமுக்கூடல் கல்வெட்டு, ஒரு முழுமையான மருத்துவமனையின் செயல்பாட்டை விவரிக்கிறது.³ இங்கு 15 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டு இருந்தது. இக்கல்வெட்டு அங்கிருந்த தலைமை மருத்துவர், செவிலியர்கள் மற்றும் மருந்து தயாரிப்பாளர்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குகிறது.³

பணியாளர் பதவி	கடமை மற்றும் பொறுப்பு
தலைமை மருத்துவர் (Dean)	நோயாளிகளைப் பரிசோதித்துச் சிகிச்சை முறைகளைத் தீர்மானித்தல்
அறுவை சிகிச்சை நிபுணர்	காயங்கள் மற்றும் உடல் கட்டிகளை நீக்குதல் ³
மருந்தாளர் (Compounder)	மூலிகைகளைச் சேகரித்து மருந்துகள் தயாரித்தல்
செவிலியர் (Nurses)	நோயாளிகளுக்கு மருந்து புகட்டுதல் மற்றும் பராமரிப்பு ³
நாவிதர் (Barbers)	அறுவை சிகிச்சைக்கு உதவுதல் மற்றும் முடி திருத்துதல்
விறகு வெட்டி	மருந்துகளைக் காய்ச்சத் தேவையான விறகு வழங்கல் ³

அட்டவணை 3: சோழர் கால மருத்துவமனை ஊழியர் கட்டமைப்பு

மருந்துகளின் பட்டியல் மற்றும் சேமிப்பு

திருமுக்கூடல் கல்வெட்டில் 20 வகையான மருந்துகள் சேமிக்கப்பட்டிருந்ததாகக் குறிப்புகள் உள்ளன.³

அவற்றில் சில நவீன மருத்துவ உலகையே வியக்க வைப்பவை:

- **மிர்த சஞ்சீவினி (Mirda sanchivani):** இது கோமா (Coma) நிலையில் உள்ளவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.³
- **பிரம்யம் கடும்பூரி (Brahmyam-Kadumburi):** மூளை வளர்ச்சியைத் தூண்டவும் நரம்பு மண்டலத்தைச் சீராக்கவும் பயன்பட்டது.³
- **கல்யாண லவணம்:** செரிமானக் கோளாறுகளை நீக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட உப்பு மருந்து.³

மருத்துவக் கல்வியும் அரசாங்கப் பங்கும்

மருத்துவக் கல்வி கற்பிக்க 'கடிகை' (Ghatika) மற்றும் 'சாலை' (Salai) போன்ற நிறுவனங்கள் இயங்கின.³ அஷ்டாங்க ஹிருதயம் (Astangamirdaya), சரக சம்ஹிதை போன்ற நூல்கள் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் பாடங்களாக இருந்தன.³ பல்லவ மன்னர்கள் மூலிகைப் பயிர்களுக்கு 'மருத்துவக்காணி' (Maruthuakani) என்ற பெயரில் வரி விலக்கு அல்லது மானியம் வழங்கினர்.³ பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் ஒரு பிரத்யேக 'சுகாதார அமைச்சர்' (Health Minister) இருந்ததாகக் கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன.³

பழந்தமிழ் மருத்துவத்தின் நவீன அறிவியல் மதிப்பீடு

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ள பல மருத்துவக் குறிப்புகள் இன்று நவீன அறிவியலால் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இது அவர்களின் மருத்துவ முறைகளின் நம்பகத்தன்மையை உறுதி செய்கிறது.

துளசி மற்றும் சங்குப்பூ ஆய்வுகள்

துளசி (*Ocimum sanctum*) காய்ச்சல் மற்றும் சுவாசக் கோளாறுகளுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. நவீன ஆய்வுகள் துளசியில் 'இம்யூனோமோடூலேட்டரி' (Immunomodulatory) மற்றும் 'ஆண்டி-மைக்ரோபியல்' (Antimicrobial) பண்புகள் இருப்பதை உறுதி செய்துள்ளன.¹¹ அதேபோல், சங்குப்பூ (*Clitoria ternatea*) மன அழுத்தத்தை நீக்கி மனத் தெளிவைத் தரும் என்று சித்தர்கள் கூறினர். இன்று இது நரம்பியல் பாதுகாப்பான (Neuroprotective) பண்புகளைக் கொண்டுள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.¹¹

மனநல மருத்துவம் மற்றும் இசை சிகிச்சை

சங்க காலத்தில் மன நோய்களை 'துயர்' அல்லது 'அஞர்' என்று வகைப்படுத்தினர்.² இசை மூலம் மனதை ஆற்றுப்படுத்தும் 'இசை மருத்துவம்' அக்காலத்திலேயே நடைமுறையில் இருந்தது.² தலைவியின் மன வருத்தத்தைப் போக்கத் தோழிமார் இசையைப் பயன்படுத்திய குறிப்புகள் கலித்தொகையில் உள்ளன.

நோய்த்தொற்றுத் தடுப்பு

பழந்தமிழர்கள் வேப்பிலை மற்றும் மஞ்சள் ஆகியவற்றைத் தொற்று நீக்கிகளாக (Disinfectants) பயன்படுத்தினர். அம்மை போன்ற நோய்களைத் தடுக்க வேப்பிலையைப் பயன்படுத்தும் மரபு சங்க காலத்திலேயே வேருன்றி இருந்தது. இது அவர்களின் நுண்ணுயிரியல் (Microbiology) குறித்த மேம்பட்ட புரிதலைக் காட்டுகிறது.

ஆய்வு முடிவுகள் (Results and Findings)

இவ் ஆய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்ட முக்கிய முடிவுகள் பின்வருமாறு:

1. **மருத்துவத் தொடக்கம்:** தமிழர்கள் இயற்கையுடனான தங்கள் போராட்டத்தின் ஊடாகவே மருத்துவ அறிவைப் பெற்றனர். இது கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய ஒரு தொன்மையான அறிவியல் மரபாகும்.¹
2. **அறுவை சிகிச்சைத் திறன்:** போர்க்காலத் தேவைகள் காரணமாகப் பழந்தமிழர்கள் தையல் இடுதல், காந்தங்களைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் மருத்துவ நெய் மூலம் காயங்களை ஆற்றுதல் போன்ற மேம்பட்ட அறுவை சிகிச்சை முறைகளை அறிந்திருந்தனர்.³

3. அறம் சார்ந்த மருத்துவம்: மருத்துவம் என்பது வெறும் லாப நோக்கம் கொண்டதாக இல்லாமல், 'அறவோன்' என்னும் சொல்லின் மூலம் மருத்துவர் ஒரு சமூகத் தொண்டராகப் பார்க்கப்பட்டார். நோயாளியின் விருப்பத்தை விட நோயின் தேவையே முன்னிறுத்தப்பட்டது.¹
4. உணவு மேலாண்மை: "உணவே மருந்து" என்ற கோட்பாடு பழந்தமிழர் வாழ்வியலின் அடிப்படை. இது வாழ்க்கை முறை நோய்களைத் தடுப்பதில் பெரும் பங்காற்றியது.¹²
5. அரசாங்க ஆதரவு: சோழ, பாண்டிய, பல்லவ மன்னர்கள் மருத்துவத்திற்குத் தனி நிதி மற்றும் நிலங்களை ஒதுக்கினர். மருத்துவமனைகள் செம்மையான நிர்வாகக் கட்டமைப்பைக் கொண்டிருந்தன.³
6. மனநல முக்கியத்துவம்: உடல் ஆரோக்கியம் என்பது மன ஆரோக்கியத்துடன் தொடர்புடையது என்பதை உணர்ந்து, இசை மற்றும் தியானம் ஆகியவற்றை மருத்துவத்துடன் ஒருங்கிணைத்தனர்.²

ஆய்வுப் பகுப்பாய்வு மற்றும் தொகுப்புரை

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் காட்டும் மருத்துவச் செய்திகள் தற்கால உலகளாவிய மருத்துவத் தரங்களுக்கு இணையாக உள்ளன. குறிப்பாகத் தொல்காப்பியத்தின் உடற்கூறியல் விளக்கங்களும், திருவள்ளுவரின் நோயறிதல் நுட்பங்களும் இன்றுவரை பொருத்தமுடையதாகவே உள்ளன. சித்த மருத்துவ முறையானது பதினெண் சித்தர்களால் ஒரு முழுமையான அறிவியல் அமைப்பாக (Scientific System) மாற்றப்பட்டது.⁴ இது வெறுமனே ஒரு மாற்று மருத்துவ முறை மட்டுமல்ல, அது ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டு அடையாளம் மற்றும் அறிவியல் சொத்தாகும்.⁴

இலக்கியங்கள் வழியாக நாம் பெறும் செய்திகள் வெறும் ஏட்டளவிலானது அல்ல; அவை சோழர் காலத்து மருத்துவமனைகளின் செயல்பாடுகள் மூலம் நடைமுறையில் இருந்தவை என்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது.³ நவீன ஆய்வுகள் மூலிகைகளின் வேதியியல் பண்புகளை மெய்ப்பிப்பது, நமது முன்னோர்களின் பட்டறிவு சார்ந்த அறிவியலை (Empirical Science) உலகிற்குப் பறைசாற்றுகிறது.¹¹ எதிர்காலத்தில், இந்த இலக்கியப் பதிவுகளைக் கொண்டு புதிய மருந்து கண்டுபிடிப்புகள் (Drug discovery) மற்றும் வாழ்க்கை முறை மேலாண்மை குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்வது அவசியமாகும்.⁴

சான்றாதாரங்கள் (MLA Style List)

இலக்கிய முதன்மைச் சான்றுகள் (Primary Literary Sources):

1. தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்). இளம்பூரணர் உரை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 2010. ²
2. புறநானூறு. உரை: ஓளவை துரைசாமி பிள்ளை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1950. ¹

3. திருக்குறள். உரை: மு. வரதராசனார், பாரி நிலையம், 2015. ¹²
4. நற்றிணை. உரை: பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1867. ¹
5. குறுந்தொகை. உரை: புலியூர் கேசிகன், பாரி நிலையம், 2008. ¹
6. திருமந்திரம். திருமூலர், உரை: ச. தண்டபாணி தேசிகர், தமிழ் பல்கலைக்கழகம், 1994. ³
7. ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் இதழ்கள் (Secondary Sources):
8. Atheeswari, A. "Ilakkiyangalil Maruthuvam Sarntha Pathivugal." *Madura College Research Repository*, 2024. ¹
9. Buck, David C., and M. Kannan. *Tamil Dalit Literature*. Institut Français de Pondichéry, 2011. ²⁴
10. M, Saravanan. "Clinical Properties in Sangam Literature." *International Research Journal of Tamil*, vol. 4, no. S-6, 2022, pp. 125-131. ²
11. "A Study of the Medical Heritage of Ancient Tamilagam." *RJISAC Journal*, vol. 5, no. 1, 2023. ³
12. "Siddha, a Traditional Medical System of India." *PMC (NCBI)*, 2021, pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10953876/. ⁴
13. "Medical Concepts in Tholkappiam." *ResearchGate*, 2025, www.researchgate.net/publication/387007402. ¹¹
14. திருமுக்கூடல் கல்வெட்டு (வீரராஜேந்திர சோழன்). தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள், தொகுதி 7, இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை. ³

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

